

Opfattelse, at denne Udtalelse var et Ord i rette Tid. Det er ogsaa min Opfattelse, at den langt overvejende Del af Stats-tjenestemændene, naar de faar dette Spørgsmaal overvejet, ganske sikkert vil komme til den Erkendelse, at Ministeren har Ret, og at Tjenestemændene i Virkeligheden er bedst tjente med, at deres Arbejde kommer til at foregaa under saa rolige Forhold som muligt.

Forleden Dag, da Jernbanetakstlovfor-slaget var til Behandling her i Tinget, kom den højtærede Minister til at fremsætte en Udtalelse, som jeg blev meget glad ved at høre. Det var en Udtalelse, der vedrørte Kørselen med Automobiles paa vore Lande-veje, og den gik ud paa, at dette Spørgs- maal var Genstand for en meget nøje Over- vejelse og Undersøgelse i Ministeriet. Rundt omkring i Amsraadene sidder nemlig Ams- raadsmedlemmerne, særlig Vejudvalgsmed- lemmerne, og grubler over, hvorledes de skal kunne skaffe alle de Midler, som kræves til Vedligeholdelse af Landevejene paa Grund af den store Skade, Automobil- kørselen medfører. Jeg vil henstille, om der ikke kunde være Anledning for den højtærede Justitsminister til at prøve, om der ikke kunde gøres noget for, at Bestem- melserne om Motorkørselen dels vedrørende Hastigheden, dels vedrørende Belastningen af de store Lastautomobiles, blev overholdt. Jeg tror, at der er Grund til at handle hurtigt her. Der staar i Loven, at ingen maa køre mere end 50 km i Timen, og at Lastvognene ikke maa køre hurtigere end 15 km i Timen. Det er min Opfat- telse, at disse Bestemmelser slet ikke bliver overholdt, men at man tværtimod meget ofte ser Automobiles fare af Sted med 10 Miles Fart i Timen, maaske endda mere, og jo hurtigere det gaar, des mere Skade sker der paa Landevejene. Jeg henstiller derfor til Justitsministeren, om han ikke finder Grund til at indskærpe Politimestrene, at de nøje paaser, at Bestemmelserne om Kørehastighed for Automobiles bliver over- holdt, og at de sørger for, at i alle de Tilfælde, hvor de kan spore, at der sker Overtrædelser af Loven, de vedkommende kommer til at bøde derfor efter Lovens Bestemmelser. Det tror jeg skulde ske saa hurtigt som muligt, og naar saa den højtærede Minister for offentlige Arbejder samtidig overvejer, hvad der ellers kan være at foretage paa dette Omraade for at beskytte Landevejene, saaledes at de ikke paafører Amskommunerne alt for vold- somme Udgifter, tror jeg, vi er inde paa

den rette Bane, hvad dette Spørgsmaal angaar.

Vi fra vor Side agter at stemme for Lovforslaget her. Vi gør det, men vi gør det med et Suk. Vi gør det tillige i sikker Forventning om, at den højtærede Regering uden at gaa berettigede Inter- esser for nær vil søge i saa stort Om- fang som muligt at holde igen paa de vældige Udgifter, Staten i de senere Aar er kommet ind paa at skulle afholde. Og lad mig saa sige, at her maa Regeringen føre an. Det nytter ikke at ville henvise til Rigsdagen eller at vente paa, at Rigs- dagen her skal indtage en ledende Stilling, og det nytter for øvrigt heller ikke efter min Opfattelse at vente sig noget særligt paa dette Omraade af Folketingets Finans- udvalg. Jeg overser naturligvis ikke, at Ledelsen i dette er taget bort fra Social- demokratiet og lagt over til Venstre, og jeg undervurderer ingenlunde Betydningen heraf, saa meget mindre, som vi alle sam- men ved, at naar det drejer sig om at bruge af Statens Midler — og det samme gælder for øvrigt, naar det drejer sig om at bruge af Kommunernes Midler —, saa er Socialdemokraterne altid parate til at øse ud med begge Hænder. Jeg under- vurderer altsaa ingenlunde dette, at Le- delsen i Folketingets Finansudvalg er taget bort fra Socialdemokratiet, tværtimod, jeg tillægger det en stor Betydning. Men samtidig vil jeg dog gerne gøre opmærksom paa, at dette Udvalg nu en Gang ikke arbej- der og virker som nogen Sparekommission. Der var en Tid, da Finansudvalgets Arbejde gik i den Retning, men det er mange, mange Aar siden. I 1885, da vi gik ud i Provisorierne, kom Omslaget, og nu gør vi efter min Mening klogest i at regne med Forholdene, som de stiller sig i Øje- blikket, og Forholdene stiller sig i Øje- blikket saaledes, at skal vi komme nedad med Statens Udgifter, hvad jeg betragter som en Nødvendighed, ogsaa for, at vi efterhaanden kan gennemføre betydelige Skattelettelser, saa er der kun een Vej, og det er den, at Regeringen maa føre an. Der er ingen andre, der kan det. Og saa vil jeg gerne have Lov til at tilføje, at enhver Bestræbelse i den Retning fra Re- geringens Side vil kunne vente ubetinget Tilslutning og Støtte fra det Parti, jeg har den Ære at tale for ved denne Lej- lighed.

Piper: Det foreliggende Forslag til Tillægsbevillingslov giver et ganske karak-